माना: सत्रमनुष्ठातुं प्रारब्धवन्त:। तदानीमेवं परस्परं भाषां कृतवन्त:, अस्माकं मध्ये यं पुरुषं आदौ धनसम्पद्धियुक्तं यश: प्राप्नुयात्। तस्य पुरुषस्य तद्यश: सर्व्वेषामस्माकं साधारणमस्त्विति। तत: सोमादयो यथायथं सत्रे होत्रमन्त्राननुष्ठितवन्त:। तदा तेषां मध्ये सोममेवादौ यश: प्राप्नोत्॥

अथ प्रसङ्गाद्यज्ञाङ्गभूतान् प्रैषनिविदाप्रीग्रहानत्र प्रशंसति। "तं न्यकामयत। तेनापाक्रामत्। तेन प्रलायमचरत्। तं देवा: प्रैषै: प्रैषमैच्छन्। तत्प्रैषाणां प्रैषत्वम्। निविद्भिर्न्यवेदयन्। तन्निविदां निवित्त्वम् [५]। आप्रीभिराप्नुवन्। तदाप्रीणामाप्रित्वम्। तमघ्नन्। तस्य यशो व्यगृह्णत। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्। यस्यैवं विदुषो ग्रहा गृह्यन्ते। तस्य त्वेव गृहीता:" इति। तत् धनसम्पद्धियुक्तं यशो ममैव भूयादिति सोमो नितरां कामयित्वा तेन धनेन सहापक्रम्य पुनस्तेन युक्त: सन् प्रकर्षेण लीनो भूत्वा यथा देवा न जानन्ति तथैव व्यचरत्। ततो देवा होता यज्ञादित्यादिभि: प्रैषमन्त्रै: प्रैषं प्रकृष्टं सोमस्यान्वेषणमैच्छन्। तत: प्रैष्यत एभिरिति व्युत्पत्त्या मन्त्राणां प्रैषनाम सम्पन्नम्। ततोऽग्ने महान् असीत्यादिभि: निविन्मन्त्रैरिमं वृत्तान्तं तत्र तत्र नितरामावेदयन्। निवेद्यत एभिरिति व्युत्पत्त्या मन्त्राणां निविन्नाम सम्पन्नम्। समिद्धो अद्य मनुषोदुरोण इत्याप्रीमन्त्रैस्तं सोममाप्नुवन्। आप्यत एभिरिति व्युत्पत्त्या मन्त्राणामाप्रीनाम सम्पन्नम्। तत: सोमं हत्वा तस्याधीनं यशोहेतुर्धनं प्रत्येकं विभज्य गृहीतवन्त:।